

Waddinxveen, 3 augustus 2016.

Advies 5 Verordening WMO en Jeugdhulp.

Geacht college van Burgemeester en Wethouders,

Namens uw college is op 29 juni 2016 advies gevraagd over de Notitie Herziening verordening maatschappelijke ondersteuning met de daarbij behorende wijzigingen in de verordening, alsmede op de Notitie wijziging verordening Jeugdhulp met bijbehorende verordening.

De vragen die de PAR op basis van de ambtelijke toelichting kreeg voorgelegd zijn;

- Gaat de PAR akkoord met de voorgestelde tariefwijziging in de Verordening Maatschappelijke Ondersteuning ?
- Signaleert de PAR knelpunten die met de aangeleverde stukken niet worden opgelost of zelfs verergeren?

Om deze vraag te beantwoorden zijn de volgende notities bestudeerd;

- Verordening maatschappelijke ondersteuning
- Verordening jeugdhulp 2016
- Memo eigen bijdrage
- Nadere regels jeugdhulp 2016
- Nadere regels maatschappelijke ondersteuning
- Wijzigingen verordening jeugdhulp
- Wijzigingen nadere regels maatschappelijke ondersteuning
- Wijzigingen nadere regels jeugdhulp
- Aanpassing Verordening maatschappelijke ondersteuning
- De Jeugdwet

1. De Maatschappelijke Ondersteuning.

Onze opmerkingen en aanbevelingen hebben vooral betrekking op de regeling voor eigen bijdragen, de voorbereiding van keukentafelgesprekken en transparantie van kostprijzen van maatwerkvoorzieningen. Daarnaast zijn er nog een aantal aanvullende opmerkingen.

Regeling eigen bijdragen

U geeft aan dat het aanpassen van de parameters weinig invloed heeft en dat in het kader van het minimabeleid momenteel een regeling wordt getroffen.

Wij constateren dat onduidelijk is welke eigen bijdrage moet worden betaald door de hulpvragers die vallen onder de categorieën midden en hogere inkomens.

Het is bekend wat aanvragers met een inkomen tot 120 % van het Wettelijk sociaal minimum in rekening gebracht gaat worden. Voor inkomens boven deze grens is dat echter onvoldoende duidelijk. Dit terwijl juist die inkomens volgens deze definitie weliswaar niet tot de minima behoren – in het gangbare spraakgebruik gaat het om de middeninkomens en de inkomens vlak hierboven – maar in de praktijk te maken hebben met een stapeling van hoge kosten, niet in de laatste plaats omdat zij meestal ook niet in aanmerking komen voor bijdragen uit andere regelingen zoals huurtoeslag en zorgtoeslag. De middeninkomens vallen veelal buiten regelingen en worden vaak hard geraakt door stapeling van (zorg)kosten.

Ook AOW'ers met een klein pensioeninkomen, vaak net boven die 120% uit, waardoor zij in de huidige situatie buiten alle regelingen voor financiële ondersteuning vallen.

Het ontbreken van duidelijkheid voor deze groepen – ook over extra bijdragen ter verlaging van hun kostenniveau – heeft het risico dat velen uit deze groepen de komende jaren onder de armoedegrens zullen zakken en vanaf dat moment een veel groter (en toenemend) beroep (zullen) doen op de gemeentelijke bijdrageregeling voor algemene en maatwerkvoorzieningen. Volgens de PAR moet daarom begeleiding ook voor middeninkomens een belangrijk punt van aandacht zijn.

Deze armoedeval van hulpvragers met een middeninkomen kan volgens de PAR alleen worden voorkomen wanneer de financiële ondersteuning door de gemeente niet wordt beperkt tot de minima met inkomens tot 120% van het bijstandsniveau, maar wordt uitgebreid tot de middeninkomens.

Daartoe moet in de Wmo-verordening duidelijker worden omschreven welke inkomensgroep boven genoemde 120%-grens tot de middeninkomens gerekend wordt.

Aansluitend hierop kan voor deze groep in de nadere regeling maatschappelijke ondersteuning (of een hieraan te koppelen aanhangsel) een aanvullende vergoedingsregeling worden ingevoerd die in enkele trappen naar 0 daalt bij bepaalde inkomensniveaus, maar dan wel na correctie van die inkomens voor bijzondere lasten en (zorg)kosten en rekening houdend met het effect van het vervallen van toeslagen.

Advies 1.

Maak duidelijk welke eigen bijdragen door welke groepen betaald moeten gaan worden. Hanteer daarbij een glijdende schaal die rekening houdt met de armoedeval.

Biedt de mogelijkheid van begeleiding voor groepen die een hogere bijdrage gaan betalen.

Vanaf 2016 zullen de bestaande cliënten, vanwege de afloop van het overgangsrecht, te maken krijgen met een hogere eigen bijdrage. In de verordening kunnen wij daar niets van terug vinden. De PAR vraagt zich daarom af of er is gekeken naar de mogelijke gevolgen van het aflopen van deze regeling voor de cliënt.

Advies 2.

Onderzoek wat de mogelijke problemen zijn bij het invoeren van hogere eigen bijdragen en tref maatregelen om de gevolgen daarvan zo veel mogelijk te compenseren.

In de Herijking van het minimabeleid worden de grenzen voor toepassing van regelingen verhoogd naar 130 % van het wettelijk sociaal minimum.

Breng de grenzen binnen de WMO op hetzelfde niveau als in het minimabeleid.

Advies 3.

Breng de eigen bijdrage grenzen in de WMO op gelijk niveau met de nieuwe grenzen in het minimabeleid.

Vorbereiding van keukentafelgesprekken

In artikel 3 van de concept Wmo-verordening staat de gratis cliëntondersteuning beschreven.

Bij het aanvragen van huishoudelijke ondersteuning en nadat de beschikking is afgegeven, bepaalt het CAK wat de bijdrage per maand zal zijn. De PAR pleit ervoor om de aanvrager er op te wijzen dat hij/zij al vóór het keukentafelgesprek op de hoogte kan zijn van de kosten die in

rekening wordt gebracht. Hier kan gewezen worden op het aanvragen van een inkomstenformulier bij de Belastingdienst en gebruik te maken van de rekentool van het CAK. De mogelijkheid tot voorbereiding op het gesprek middels deze informatie moet volgens de PAR toegevoegd worden aan de brief die de aanvrager krijgt toegestuurd voor het keukentafelgesprek.

Advies 4,

Informeer de aanvrager bij de voorbereiding van het keukentafelgesprek over de eigen bijdrage regeling en de manier waarop die wordt berekend.

In artikel 4 van de concept Wmo-verordening wordt de mogelijkheid vermeld van de opstelling van een persoonlijk plan ter voorbereiding van een keukentafelgesprek. Het is mogelijk dit persoonlijk plan op te stellen met behulp van een formulier. De PAR vindt gebruik van een dergelijk formulier aan te raden vanwege de uniforme wijze van presenteren en de transparantie voor alle betrokkenen. Volgens de PAR hebben bovendien beide partijen er baat bij wanneer zo'n formulier al ingevuld is voordat het keukentafelgesprek gevoerd gaat worden. De PAR-werkgroep beveelt om deze redenen aan om een dergelijk formulier op te stellen en deze standaard mee te sturen met de brief waarin de afspraak voor het keukentafelgesprek wordt bevestigd.

Advies 5.

Hanteer een formulier bij het opstellen van een persoonlijk plan ter voorbereiding van het keukentafelgesprek.

Transparantie kostprijzen van maatwerkvoorzieningen (art. 12 en 13 concept verordening)

In de '**Nadere regels MO Waddinxveen 2016**' (concept) zijn de kosten van bouwtechnische en woontechnische woningaanpassingen duidelijk omschreven. Een dergelijke omschrijving van kosten ontbreekt voor andere maatwerkvoorzieningen als een scootmobiel of andere hulpmiddelen.

Dat een eigen bijdrage gevraagd wordt, is duidelijk. De maximale bijdrage wordt in termijnen beschreven. In de oude landelijke regeling was sprake van maximaal 39 termijnen van 4 weken, maar deze grens is vervallen. Een nieuwe grens wordt niet vermeld.

De PAR wil graag duidelijkheid over de nieuwe maximale bijdrage: 39 termijnen (zoals het was), een bijdrage tot de kostprijs is bereikt of levenslang? De PAR vindt het noodzakelijk dat de kostprijs van dergelijke maatwerkvoorzieningen voor de huidige en toekomstige gebruikers zichtbaar zijn, bijvoorbeeld door opname in het aanhangsel van de 'Nadere regels', zoals hiervoor is bepleit voor een middeninkomensregeling.

Advies 6.

Maak duidelijk zichtbaar voor de client wat de eigen bijdrage is voor zowel woontechnische aanpassingen als maatwerkvoorzieningen.

Voor **vervoersvoorzieningen** stelt de gemeente voor om de kostprijs niet te verlagen omdat voor deze voorzieningen zou gelden dat ze (deels) een vervanging zijn van het reguliere vervoer. Zo zou bij een scootmobiel het gebruik van de auto overbodig of minder nodig zijn.

De PAR is het absoluut oneens met deze vergelijking. De gemeente gaat er in de eerste plaats ten onrechte van uit dat mensen met een scootmobiel ook een auto hebben. Volgens de PAR is dit nog maar zeer de vraag. Bovendien is een scootmobiel vanwege het schaalverschil niet 1 op 1 te vergelijken met een auto. Met een auto kun je immers geen winkels, dokterspraktijken, bibliotheken enz. binnenrijden. Dit is voor veel scootmobielrijders nu juist de reden waarom zij een scootmobiel rijden. Als ervan uitgegaan wordt van meerijden met iemand die een auto bezit, wordt volgens de PAR voorbij gegaan aan het principe 'zelfredzaamheid'.

De aanname dat voor de kosten van vervoersvoorzieningen een besparing is te bereiken door handhaving van de kostprijs, is volgens de PAR dan ook in zijn algemeenheid niet wenselijk. In sommige gevallen zal zich dit voordoen, in andere niet.

Maar ook voor vervoersvoorzieningen kan een kostprijsverlaging wel degelijk aan de orde zijn om zelfredzaamheid te bevorderen en te voorkomen dat een beroep wordt gedaan op duurdere voorzieningen.

Advies 7. Bezie de kostprijs voor vervoersvoorzieningen opnieuw en zorg voor maatwerk naar de aanvrager.

Voor PGB-houders die voor de huishouding iemand inhuren die niet bij een geregistreerde instelling werkt, wordt de uurvergoeding naar € 10,56 teruggebracht. Volgens de PAR wordt dit onderscheid in de stukken niet gemotiveerd. Dit onderscheid is ook niet terecht omdat je voor dit bedrag geen 'witte' werkster meer kunt vinden. De vergoeding voor deze hulpen is recent al fors beperkt en zakt nu naar een onaanvaardbaar laag niveau. De PAR meent dat de eigen bijdrage het mogelijk moet maken dat sociale lasten voor deze hulp de sociale lasten betaald kunnen worden.

Advies 8. Breng de uurvergoeding voor de inhuur van hulp in de huishouding op een dusdanig niveau, dat ruimte blijft deze hulp in te roepen waarbij sociale lasten uiteraard betaald dienen te worden.

Overige opmerkingen

In de concept 'Verordening' worden worden regelmatig **onbepaalde termijnen** genoemd, door gebruik van woorden als "zo spoedig mogelijk" en "onverwijld" (bijv. In artikel 3, 4 en 6). De PAR vindt het wenselijk deze woorden te vervangen door een aanduiding van een concrete termijn, bijvoorbeeld 10 werkdagen of twee weken. Desnoods kan in de verordening een extra artikel worden opgenomen waarin burgemeester en wethouders de bevoegdheid krijgen die termijn met een bepaald aantal dagen te verlengen, bijvoorbeeld wanneer de gemeente afhankelijk is van informatie van een andere overheidsinstantie of instelling.

Advies 9. Concretiseer welke termijnen gelden voor bepaalde procedures.

In artikel 14 wordt gesproken over een klachtenregeling. Hierbij wordt verwezen naar een algemene klachtenregeling bij de gemeente. Stel aanvragers in de gelegenheid kennis te nemen van een beslissing van het college alvorens deze definitief is. Dit kan klachten en beroepsprocedures voorkomen.

Advies 10. Stel aanvragers in de gelegenheid hun reactie te geven op een voorgenomen beslissing.

In artikel 16 wordt gesproken over het betrekken van organisaties en personen bij het beleid. Hierbij kan de PAR genoemd worden.

Advies 11. Noem de PAR in de verordening.

In artikel 17 wordt gesproken over meerkosten voor personen met beperkingen of chronisch zieken. Dit is een nieuw artikel. Leg hierbij een relatie met het minimale beleid.

Advies 12. Leg een relatie tussen artikel 17 en het minimale beleid..

Conclusie

De voorgaande opmerkingen van de PAR over concept wijziging van de Wmo-verordening en de concept wijziging van de Nadere regels betreffen voor een groot deel belangrijke onderwerpen waarvan een goede regeling van groot belang – zo niet doorslaggevend – is om op termijn te kunnen (blijven) voldoen aan de doelstelling 'bevorderen van zelfredzaamheid tegen zo laag mogelijke kosten voor de gemeenschap'.

De PAR dringt er bij u op aan op basis van deze adviezen de verordening te bezien.

2 De Jeugdhulp

Met betrekking tot de verordening Jeugdhulp de volgende opmerkingen.

De noodzaak van de verordening is gelegen in het uitwerken van een aantal specifieke punten uit de Jeugdwet. Dit betreft in essentie alleen de rol van het college in het proces van aanvraag tot besluit en specificatie van de soorten jeugdhulp. Dit conform de artikelen van de jeugdwet waar in het begin van de verordening naar verwezen wordt.

Om echt de rechten en plichten van hulpvrager te kennen is daarmee de jeugdwet de basis en niet de verordening.

Dit wordt niet duidelijk in de verordening. De verordening is dus in feite een voldoen aan een artikel in de Jeugdwet in het kader van de lokale toepassing van de wet en met name in de rol van het college als toegangspoort tot de hulp die geboden kan worden in het kader van de jeugdwet.

Advies 13. Maak de plaats van de verordening ten opzichte van de Jeugdwet duidelijk voor de inwoner van Waddinxveen

Letting op de inhoud van de in artikel 2.1 en 2.2 uit de Jeugdwet valt op dat in de verordening niet verwezen wordt naar de lokale implementatie van deze twee artikelen. Van reactief reageren op een hulpvraag is er sprake van een proactief handelen als onderdeel van het gemeentelijk beleid.

Advies 14. Maak duidelijk dat de uitvoering van de Jeugdwet en de verordening onderdeel uitmaken van het gemeentelijk beleid en een plan voor de uitvoering van het beleid.

In de Jeugdwet hoofdstuk 1 artikel 1.1 wordt een omschrijving gegeven van het begrip jeugdhulp. In de verordening wordt bij de omschrijving van de hulpvraag verwezen naar artikel 2.3 eerste lid van de Jeugdwet. In dit artikel wordt een globale omschrijving gegeven van de hulpvraag en de zorg die daar tegenover staat.

In de verordening worden vervolgens de vormen van jeugdhulp genoemd.

Advies 15. De verwijzing naar artikel 2.3. eerste lid is niet nodig. Feitelijk is het zo dat de hulpvraag gericht is op alle vormen van jeugdhulpverlening die in de verordening worden genoemd.

In de verordening wordt het begrip maatwerkvoorziening gehanteerd. In de Jeugdwet wordt gesproken over individuele voorziening. (art. 2.9). er is geen reden in de verordening een andere definitie te hanteren.

Advies 16. Vervang het begrip maatwerkvoorziening door individuele voorziening.

In de verordening is niet voorzien dat de indiener van de hupvraag een reactie kan geven op de inhoud van de beschikking. Het lijkt erop dat er geen mogelijkheid is om een reactie te geven op de inhoud van de beschikking alvorens deze definitief wordt vastgesteld.

Indien dit wel zou gebeuren vermindert dat naar verwachting het aantal klachten en bezwaarschriften.

Advies 17.

Neem de mogelijkheid om te reageren op de inhoud van de beschikking op in de verordening.

Hoogachtend,

Aad van Holsteijn
Voorzitter.